

CCCXXXVII

Βασίλειος Λιβανίω

Ἰδού σοι καὶ ἕτερος ἦκει Καππαδόκης, υἱὸς ἐμὸς καὶ αὐτός.¹ πάντας γὰρ ἡμῖν² εἰσποιεῖ τὸ σχῆμα τοῦτο, ἐν ᾧ νῦν ἐσμεν. ὥστε κατὰ γε τοῦτο ἀδελφὸς ἂν εἴη τοῦ προλαβόντος, καὶ τῆς αὐτῆς σπουδῆς ἄξιός ἐμοί τε τῷ πατρὶ καὶ σοὶ τῷ διδασκάλῳ, εἴπερ τι ὅλως πλέον δυνατὸν ἔχειν³ τοὺς παρ' ἡμῶν ἐρχομένους. τοῦτο δὲ λέγω, οὐχ ὡς οὐκ ἂν τῆς σῆς λογιότητος πλείον τι τοῖς παλαιοῖς τῶν ἐταίρων χαριζομένης, ἀλλ' ὡς ἀφθόνου πᾶσι τῆς ὠφελείας σου προκειμένης.

Ἄρκοῦν δ' ἂν εἴη τῷ νεανίσκῳ, πρὸ τῆς ἐκ τοῦ χρόνου πείρας, ἐν τοῖς οἰκείοις τετάχθαι· ὃν ἀποπέμψαι ἡμῖν, ἄξιον τῶν τε ἡμετέρων εὐχῶν καὶ τῆς σαυτοῦ δόξης, ἣν ἔχεις ἐν τοῖς λόγοις. ἐπάγεται δὲ καὶ ἡλικιώτην τὴν ἴσην ἔχοντα περὶ τοὺς λόγους σπουδῆν, εὐπατρίδην καὶ αὐτὸν καὶ ἡμῖν οἰκεῖον· ὃν οὐδὲν ἔλαττον ἔξειν πιστεύομεν, κἂν πλείστον τῶν ἄλλων τοῖς χρήμασιν ἀπολείποιτο.

¹ οὗτος E. ² ἡμᾶς B et Med.

³ ὅλως πλέον δυνατὸν ἔχειν] εἴπερ τι πλέον ἔχειν δυνατὸν editi antiqui.

¹ Also written during Libanius' residence in Athens.

² This use of "son" for a young man to whom one is attached is common from Homer down. Cf. *Iliad* 9. 945; Herodt. 6. 57; Plato, *Legg.* 923c; etc. Note the similar beginning in Cicero's *Ep. Servilio Collegae* (*Ad Fam.* 13. 71).

